

1. Een bewuste stap van Nehemia

Het lijkt een heel gewoon tafereeltje. Nehemia is schenker van de koning van de Meden en de Perzen, koning Artachsasta. Hij doet gewoon zijn werk, net als alle andere dagen, alleen: hij kijkt een beetje somber. En dan vraagt de koning: 'Joh, wat er aan de hand? Je kijkt zo verdrietig.' En dan vertelt Nehemia zijn verhaal. Je zou zeggen: 'Is dat nou zo bijzonder?' Maar schijn bedriegt. Want Nehemia is hier bezig om heel bewust zijn leven op het spel te zetten voor zijn volk! Stelt u het zich even voor: het hof van zo'n Oosterse vorst in de Oudheid. Iedereen buigt als knipmessen. De koning hoeft maar met zijn vingers te knippen, of alles wat hij wil gebeurt. Iemand onderkoning maken, of een stad uitmoorden, alles wat hij zegt gebeurt. Als je schenker bent bij zo'n koning, dan is dat een geweldig hoge positie, je bent één van de vertrouwelingen van de koning. Maar tegelijkertijd hangt je leven elke dag aan een zijden draadje. Er hoeft maar iets te gebeuren, of je valt in ongenade en bent er geweest.

De mensen rondom de koning, die mogen niets laten zien van hun eigen gevoelens, van hun persoonlijke emoties. Stel je voor: dan kijkt de één blij, en de ander kijkt sjacherijng, en een derde kijkt verdrietig. Moet de koning zich dan persoonlijk met ál die hovelingen bezig gaan houden? Dat kan helemaal niet! Dus het is ten strengste verboden in die tijd, om in de nabijheid van de koning verdrietig te kijken omdat je zelf problemen hebt. Nehemia heeft zich ook altijd strict aan die regel gehouden. Vers 1: 'Nu was ik nooit treurig geweest in zijn tegenwoordigheid'. Nehemia is er helemaal op getraind om altijd opgewekt te kijken. Dus als hij op deze dag verdrietig kijkt, dan is dat een heel bewuste keuze. Als schenker mag je absoluut niet zomaar met een persoonlijk verzoek bij de koning komen. Dit is dus de enige manier waarop Nehemia kan proberen tot een gesprek te komen. Maar het is streng verboden en dus levensgevaarlijk! En toch: Nehemia doet het! Want hij wil zijn volk helpen, dat volk van Juda waarvan de situatie zó treurig is, ver weg in Jeruzalem. Heel bewust heeft hij deze dag uitgekozen. Heel verstandig ook, want de koningin is er vandaag bij. Dat is goed voor de stemming van de koning. En Nehemia is helemaal voorbereid: als de koning vragen gaat stellen, dan heeft hij precies in zijn hoofd, wat hij als verzoek zal neerleggen. Hij wil zélf naar Jeruzalem gaan, om de muur te gaan opbouwen, én hij zal de koning vragen om bouwmaterialen en om de juiste vergunningen, zodat niemand de Joden kan tegenhouden. Het plan ligt klaar, en precies op het uitgelezen moment zet Nehemia zijn stap. Hij steekt zijn nek uit, heel bewust. Hij waagt zijn leven voor zijn volk.

Maar dán? Besluiten om je leven te wagen, dat is één ding, maar als het dan zover is, dan kan nog de schrik je om het hart slaan! Wat staat er in vers 2? Als de koning vraagt: 'Waarom kijk je zo verdrietig? Je bent niet ziek. Dan moet het wel hartzeer zijn!' dan lezen we: 'Toen werd ik ten zéérste bevreesd.' Wat is moed, gemeente? Moed, dat betekent niet, dat je niet bang bent. Moed, dat betekent, dat je, ondanks je angst, doet wat je móét doen. Nehemia steekt zijn nek uit, heel bewust, en God zegent het. Hij zegent het rijk, want Nehemia krijgt álles wat hij vraagt, en zelfs nog meer: hij krijgt een heel leger mee, om hem en zijn mannen te beschermen. 'Want', zegt hij zelf in vers 8, 'de goede hand van mijn God was over mij.'

2. Een bewuste stap van de Here Jezus

En nu de stap naar het Heilig Avondmaal. Waarom vieren wij vandaag het Avondmaal? Omdat er iemand geweest is, gemeente, die Zijn nek heeft uitgestoken. Iemand die Zijn leven niet alleen heeft gewáágd, maar heeft gegeven. Jezus, Hij wist het al, toen Hij nog bij de Vader in de hemel was, voordat Hij als Kind in een kribbe lag, hier op aarde. Hij wist het: 'Als Ik naar de wereld ga, dan zal Ik Mij opofferen voor al die mensen. Mensen die God vaak links laten liggen. Mensen die vaak eigenwijs zijn, en koppig. Mensen met zonde en kwaad. Ik ga naar hen toe, en Ik zal Mijn leven geven, heel bewust.' Nehemia ging bij de koning naar binnen, Jezus ging naar de Hof van Gethsemane, naar die tuin, waarvan Hij wist: 'Dáár zullen ze Mij komen zoeken, daar zal Ik gevangen genomen worden.' Deed Jezus dat zómaar, even? Nee! Lukas vertelt, en we zullen dat bijbelgedeelte vanmiddag lezen, in de dienst, dat Jezus daar in Gethsemane 'dodelijk beangst werd'. De Here Jezus, de Heer van hemel en aarde, Hij trilde als een riet, van angst. 'Dodelijk beangst' staat er, en zo bad Hij tot Zijn God. 'En Zijn zweet', vertelt Lukas, 'werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen.' Zó is uw Heiland, gemeente! Zó is onze Verlosser! Bewust heeft Hij Zijn stap gezet, dwars dóór de angst heen.

3. Een bewuste stap van ons

Als u en ik straks naar de tafel lopen en het Heilig Avondmaal vieren, dan zetten u en ik ook een stap. En die stap, die houdt twee dingen in. Ten eerste zeggen we daarmee: 'Ik red het niet zelf in mijn leven, en ik dank de HERE dat er iemand voor mij in de bres gesprongen is. Wat een wonder, dat Jezus Christus Zijn leven opofferde, en dat Hij ook voor mijn zonden de weg ging naar het kruis.' Als wij naar de tafel lopen, dan breekt dat onze trots. Wij zijn zondige mensen. Zonder Jezus Christus is er voor ons geen toekomst, alleen eeuwige duisternis en dood. Dat is het eerste wat we zeggen, als we aan het Avondmaal gaan: 'Here Jezus, duizendmaal dank voor Uw offer! Er is vergeving, er is leven, eeuwig leven, ook voor mij, alléén door U!' En als we die stap zetten naar de tafel, dan zeggen we in de tweede plaats nóg iets. Dan zeggen we: 'Here Jezus, U had het goede voor met ons als mensen. Daarvoor zette U die stap. Als ik het Avondmaal vier, dan hoor ik bij U. Dan wil ik leven zoals U leeft. Dan verlang ik ernaar ook het goede te zoeken voor de mensen om mij heen. O, help me Heer, om als U mij roept mijn nek uit te steken. Hier voor mijn broeders en zusters in de kerk, en voor de mensen daarbuiten.' Gemeente, Avondmaal vieren, dat wil zeggen: één zijn met Jezus. Je drinkt brood en wijn, je neemt als het ware Jezus in je op. Dan kunnen we niet anders dan leven in de Geest van Jezus: gaan waar Hij gaat, zijn waar Hij is. Dát leven, broeders en zusters, van wie ik zóveel houd, dat leven is zo onvoorstelbaar rijk. Dicht bij Jezus, in Zijn nabijheid, daar komt je leven tot bloei! Nehemia stelde zijn leven in de waagschaal, en God zegende het. Hij ging zijn weg naar Jeruzalem. Jezus stelde Zijn leven in de waagschaal, voor ons, en zo opende Hij de weg naar Jeruzalem. Naar het nieuwe Jeruzalem, waar Hij is, altijd licht, altijd vreugde, geen zorgen mee, geen ziekte, geen pijn. Gemeente, blijf dicht bij de Here Jezus! Amen.